

1957-

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Negende jaargang 1957
mei

H E T I S M E I

De winterse dagen,
De lente vlagen,
Ze zijn voorgoed voorbij,
Want het is nu mei.

De vreugde en leven,
Het wordt gegeven,
De dood is thans voorbij,
Want het is nu mei.

Daar drijft langs de hemel,
Boven 't gewemel,
Een wolkje voorbij,
Want het is nu mei.

Daar zit in de luchten,
Groeikracht der vruchten,
Gods grootheid naderbij,
Want het is nu mei.

Mijn oog vangt de stralen,
Van 't zonlicht; dragen
De goud-kleurige rij,
Want het is nu mei.

Laat dit in de smarten,
Juichen in d' harten,
Geniet dankbaar en blij,
Want het is nu mei.

T.N. L.

D E D A A D

Wij leven in een tijd van problemen. Het verkeer is een probleem; de woningnood is een probleem.

Ziezo, dat staat er.

Ook op sociaal - economisch terrein, wat een problemen! En wie onzer zou het durven tegenspreken ?

Mijn vrouw heeft zelfs problemen, vooral in het laatst van de maand. Menigmaal hoor ik de uitroep: "Het is hopeloos, ik kom deze maand niet uit."

Mijn vriend zei vanmorgen tegen me: "Mijn hoofd loopt me 's avonds om van al die problemen."

Als ik een gesprek van vijf minuten met iemand heb, en we zijn het niet eens geworden, dan is het een probleem, dan is het een hopeloos geval.

Mijn vrouw en ook mijn vriend troost ik steeds maar met de woorden: "Dat woord "hopeloos" moet veranderen. Als we eerst daarvoor maar een modern woord hebben, dan is het probleem opgelost."

En U, lezers van de Nijdamstra Tynge, misschien help ik U met te zeggen, dat ik de puzzle-leider zal verzoeken een wedstrijd uit te schrijven, om voor die ouderwetse woorden, moderne woorden te zoeken.

Maar vandaag mag ik het woord "probleem" en "hopeloos" nog gebruiken.

Nu wil ik nog even dit vaststellen, dat ik het niet wil hebben over "gevallen", maar over "mensen". En met mensen is het nooit "hopeloos" als we de daad van helpen er tegenover stellen.

De wereldnood is onzegbaar groot. Een leger van sociale werkers is bezig hulp en steun aan de mensheid te verlenen.

Maar ook wij moeten de daad stellen.

Durven wij te leven uit die daad ?

Een dokter heeft eens gezegd:

"Zullen we met vrucht iets voor de medemens zijn, dan moeten we opréchte belangstelling laten zien; scherp luisteren en eerbied tonen voor zijn persoonlijkheid. En we moeten ons daarbij laten leiden door principes van verdraagzaamheid, bescheidenheid en vriendelijkheid. Verder moet er vertrouwen en waardering tot uitdrukking komen."

Zie, dan stellen we de daad er tegenover, dan is het hope-

loze, hoopvol geworden.

Wat is hoopvol toch een prachtig woord. Laat men alstublieft daar nooit een modern woord van maken.

Hoopvol gaan we verder en bouwen we mede aan de gemeenschap, aan de uitbouw van onze stichting.

Het hopeloze is voorbij; het is hoopvol.

De Voorzitter.

FINANCIËEL - ECONOMISCH (II)

In de vorige tyngje stelden we het probleem: "rijk en niets mogelijk tegenover arm en alles mogelijk." We maakten dat probleem nog iets ingewikkelder door de vraag op te werpen: "Waren we in de dertiger jaren nu wel zo rijk en zijn we nu inderdaad zo arm?" Teneinde een vergelijking te kunnen opbouwen, gaven we een overzicht van enkele prijzen in 1932 tegenover die van 1957. We willen nu verder gaan, teneinde te proberen of wij iets meer licht kunnen vinden in dit vreemde probleem, waar we toch allen mee te maken hebben.

Zonder meer hebben we reeds opgemerkt, dat die begrippen "rijk" en "arm" maar niet zo opzichzelf duidelijk zijn. Het overgrootste gedeelte der mensen verdient nu veel meer dan in 1932. Dus zijn we in dat opzicht rijker. Er gaat veel meer geld door onze handen. Maar indien we dan zien, dat we voor al dat geld minder kunnen kopen dan in 1932, omdat de prijzen eveneens gestegen zijn, dan is die meerder rijkdom toch maar zeer betrekkelijk. Een zeer eenvoudig voorbeeld: indien ik in 1932 f. 1,-- bezat, kon ik daarmee kopen: 1 pond roomboter, 1 pond bruine bonen, 1 pond rundvet, 1 k.g. aardappelen, 1 groot brood en 1 liter melk. In totaal kostte dit 98 cent. Indien ik nu 4 x zoveel verdien, dus met f. 4,-- op stap ga, dan kan ik deze artikelen niet eens kopen, want nu kost ditzelfde lijstje f. 4,96. Ondanks mijn groter verdienste, ondanks mijn groter rijkdom aan geld, ben ik dus + 25 % achteruitgegaan, want het is mij niet mogelijk, die meerdere "geld-rijkdom" in goederen te realiseren.

Met het begrip geld komen we er dus niet uit, indien we zoeken naar een vaststelling van de norm "arm" en "rijk". Daarom gaan we het met de goederen proberen. Klopt het dan?

Ik ga U een sprookje vertellen.

Ergens op de wereld is een streek, welke getroffen werd door een vreselijke ramp. Al het menselijk leven werd vernietigd, alles wat de mens had opgebouwd ging verloren, alle verbindingen met andere delen der wereld zijn verbroken.

Bij toeval zijn evenwel 5 mensen aan de algehele vernietiging ontsnapt. Deze vijf besluiten een nieuwe gemeenschap te vormen. Drie van hen zijn ingesteld op de voedselverzorging, de twee anderen zorgen voor kleding en woning. Alles gaat goed. De drie voedselverzorgers zorgen er voor, dat alle vijf elke dag voldoende eten hebben, terwijl de twee anderen er voor zorgdragen, dat er kleding en woongerief voor allen is. Tot dan toe zijn alle goederen waardevol.

Nu komt er evenwel een moment, waarop de voedselverzorgers zeggen: "Wij hebben nu kleren genoeg, onze woning is volmaakt, wij hebben Uw artikelen niet meer nodig. Bovendien is de oogst tegengevallen, wij hebben niet voldoende producten voor alle vijf, hetgeen wij hebben, blijft voor ons gereserveerd."

Op dit moment ontstaat er een geweldige verandering in de waarde van het goederen-bezit. Voordien was alles van gelijke waarde. Nu kunnen de twee kleding- en woning-verzorgers niets meer met hun goederen doen. Deze zijn dus arm geworden. En omdat iedereen moet eten, terwijl er maar genoeg is voor drie, stijgt ter zelfder tijd de waarde van het voedsel.

Uit dit stukje leren zij nu het volgende:

1° "Er kan rijkdom aan goederen bestaan, terwijl er toch armoede is."

2° "Er kan evenzeer rijkdom aan geld bestaan, terwijl er niettemin armoede is."

We mogen daarom nooit zeggen: "Vroeger toen Nederland rijk was, kon niets; nu Nederland arm is, kan alles," want indien ik bij 1° zet 1932 en bij 2°: 1957, dan ziet U, dat er in beide gevallen zowel rijkdom als armoede is.

Alkmaar.

H. Nijdam Lzn.

H A R D D R A V E R I J E N

Elk dorp had zijn harddraverij, de glansdag van het jaar.

In 1777 werd bij een bezoek van Prins Willem V aan zijn voorvaderlijke provincie te Leeuwarden een gouden zweep ver-

draafd; en op 2 september 1808 een prachtige doos, rijk met edelstenen bezet, uitgeloofd door koning Lodewijk Napoleón.

De zweep werd als prijs enige jaren afgeschaft, daar het harddravende paard deze niet als straf mocht verdienen, doch later weer ingevoerd als zijnde een onbruikbare paardzweep. Dit was omstreeks 1846. De Waterloodag (18 juni) werd de z.g.n. "Gouden-Swipe-dei", ingesteld door Koning Willem I en werd bestendigd door Koning Willem II en Koning Willem III, terwijl door de laatste aan de zweep nog een gouden oorijzer werd toegevoegd.

Aan het einde van de baan staat villa "Beas-ein", waar een schat van vorstelijke prijzen destijds te zien was. In het pandrecht werd het paard met een slaaf gelijk gesteld; de zoon die in de "krijg" had uitgemund, erfde het paard zijns vaders. Degene die een paard stal, kon met de dood gestraft worden.

Omstreeks 1610 bracht de handel in paarden voor velen een bestaan op. In 1646 trok Fabius GIGI, kort daarna tot Paus verheven (Alexander VII), expres naar Belkum om er de "Peerdemerk" te zien.

Workum was de uitvoerhaven waar een herberg stond, n.l. "De Workummer Peerdestal". Ook elders hadden vele herbergen namen als: Bruine-, Zwarte-, Witte-, Grauwe - paard.

Ook op grafzerken werd het dier vaak afgebeeld, b.v. wanneer de overledene veel met paarden te maken had gehad.

In 1662 was bekend, dat op bijna alle paardemerkten de paarden werden opgekocht door Brabanders en Vlamingen, die ze aan Frankrijk en andere landen leverden. Vier ploegpaarden kosten 25 gulden, later 100 en meer; dravers 500 en beste dravers 800 tot 1000 gulden.

Per advertentie werd bekend gemaakt, dat Age Pieters te Witmarsum vier hengsten houdt, dat het "hengstenbier" zal gehouden worden zaterdag 5 maart (1808) waarop ieder wordt uitgenodigd, zullende de hengsten tonen en monstren.

Oranjewoud.

G.H.Nijdam.

L I F T E N

Het was tijdens de oorlog en ook nog wel de eerste jaren na onze bevrijding, dat er langs de wegen vele mensen stonden, die probeerden een lift te krijgen.

Het nam later zulke vormen aan, omdat liften een gewoonte werd, dat de regering en ook andere instanties hiertegen gingen waarschuwen.

En toch liften we graag allemaal !

Immers, als we op een bepaald gebied iets moeten weten, dan liften we. Als ik een nederlands woord niet weet, dan lift ik met "Koenen" op medisch, theologisch, wetenschappelijk gebied, liften, liften.

Maar soms blijven we toch liever staan, want, zo zeggen we, die lift is voor anderen. Laat me nu maar staan, want deze lift kost geld, (of is het een vrijwillige gift), daarom is de lift voor anderen.

Ja, weet U wel zeker, dat deze lift toch voor anderen is? Er is toch nog plaats voor U !

Nogmaals gaat de auto rijden, lift toch, en stort Uw bijdrage op giro 626724 t.n.v. de penningmeester der Nijdamstra Stichting, Sneek; want het geld is bestemd voor een projector en die moet er noodzakelijk komen.

De Voorzitter.

T A M M E K A S T A N J E S

Twee, in Zweden passagierende Amerikaanse matrozen besloten een kerkdienst te gaan bijwonen. Aangezien zij in het geheel geen Zweeds kenden dachten zij er goed aan te doen zich een waardig uitzienend heer, die voor hen was gezeten, tot voorbeeld te kiezen en hem in alles na te doen.

Tijdens de dienst werd door de predikant het een of ander afgekondigd; de heer voor hen stond op. Snel verrezen ook de twee zeelui, tot grote hilariteit van de gemeente.

Na afloop van de dienst werden zij door de predikant aan de deur begroet, waarbij zij tot de ontdekking kwamen, dat deze Engels sprak. Zij vroegen hem daarom wat toch de oorzaak van de vrolijkheid geweest kon zijn.

"Oh," antwoorde de predikant, "ik kondigde een doopplechtigheid aan en vroeg of de vader van het kind zich wilde verheffen."

F A M I L I E E

<p>Met dank aan God en grote blijdschap geven wij U kennis van de geboorte van ons dochttertje</p> <p style="text-align: center;">P.Nijdam S.Nijdam-Osinga</p> <p style="text-align: center;">Witmarsum, 27 maart 1957 Pingjumerstraat 47.</p>	<p>VERLOOFT:</p> <p style="text-align: right;">WIEP ANE E</p> <p>Wommels, 2e Paasdag Hottingawei 6 Hofkamp 55</p>
<p>HINKE SIEMENTJE</p>	
<p>Geboren:</p> <p style="text-align: center;">GERRIT JOHANNES</p> <p style="text-align: center;">zoon van: A.Wachtmeester Y.Wachtmeester-Wynia</p> <p>Ter Apel, Japie 18 april 1957 Mellie Koningstraat 58 Johan</p>	<p>Met dank aan () en wij U kennis van de</p> <p style="text-align: right;">FRIEDRIC</p> <p>Vijfhuizen, 2 mei 1957 Spieringweg 505</p>
<p>De Heer en Mevrouw Wynia-Brouwer hebben de eer U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter</p> <p style="text-align: center;">PETRONELLA</p> <p>met de Heer J.Mandema.</p> <p>De voltrekking hiervan zal D.V. plaatsvinden op zaterdag 27 april a.s. om 11.45 uur ten Stadhuis te Utrecht.</p> <p>Utrecht, april 1957</p> <p>Van Musschenbroekstraat 87</p> <p style="text-align: center;">Kerkelijke bevestiging om 14.30 uur door de Weleerwaarde Heer Ds. G.A. Hoekstra, Geref. predikant te Utrecht, in de Pieterskerk, Pieterskerkhof.</p>	<p>De Heer en Mevrouw de eer U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van</p> <p style="text-align: right;">JA</p> <p>met Mejuffrouw P. W.</p> <p>De voltrekking hiervan zal plaatsvinden op zaterdag 27 april a.s. om 11.45 uur ten Stadhuis te Utrecht.</p>

ERICHTEN

.d. LEEST

en

NIJDAM

1957

rd (blijdschap geven
geboorte van onze zoon

ERNST

.Nijdam

.Nijdam-van der Meije

ndema-Vinke hebben
ven van het voorge-
a zoon

la.

1 zal D.V. plaats-
april a.s. om
ze (Utrecht.

recht, april 1957

eutenseweg 165 bis

Na een gezegende echtvereniging van 38 jaar is in Christus ontslapen, mijn innig geliefde echtgenote en der kinderen zorgvolle moeder, behuwd- en grootmoeder

BOUKJE WIJNIA

in de ouderdom van 64 jaar en 9 maanden.

Gez. 51 : 1 en 3 (N.H.Bundel)

Oosthem:

P.Cnossen

Baflo:

P.Cnossen Jr.

G.J.G.Cnossen-Meijer

Bronte (Canada):

Tj.Cnossen

A.Cnossen-Zeilstra

Oud-Beijerland:

J.Cnossen

C.J.Merkus (verloofde)

Nijverdal:

G.P.Cnossen

en kleinkinderen.

Oosthem, 29 april 1957.

De rouwdienst wordt gehouden op donderdag, 2 mei te 1.30 u. in de N.H.kerk te Oosthem.

NIEHOVE - 28 maart 1957

Huiswaarts kerende van een familiebezoek in Niehove, had mevr. H.Nijdam - Smit uit Groningen een ongeluk met haar bromfiets. Ze viel en kwam in een diepe sloot terecht nabij Frijtum. De Heren T. en V. vonden haar en brachten haar op 't droge. Dokter Helfrich uit Oldehove verleende eerste hulp. Zij werd met een dubbele beenbreuk opgenomen.

679	679	792	792	816	816	853
3131	3131	4848	4848	2424	2424	9797
<u>5772</u>	<u>5774</u>	<u>6990</u>	<u>6995</u>	<u>3117</u>	<u>3119</u>	<u>2554</u>
09582	09584	12630	12635	06357	06359	13204
853	893	893	902	902	924	924
9797	5757	5757	4848	4848	5656	5656
<u>2556</u>	<u>6990</u>	<u>6992</u>	<u>7003</u>	<u>7006</u>	<u>8223</u>	<u>8227</u>
13206	13640	13642	12753	12756	14803	14807
936	936	976	976	983	983	
8484	8484	3434	3434	5757	5757	
<u>7330</u>	<u>7332</u>	<u>1772</u>	<u>1775</u>	<u>6880</u>	<u>6884</u>	
16750	16752	06182	06185	13620	13624	

Neef A. Nijdam, Paterswoldseweg 132b, te Groningen gaat dus met de uitgelooftde prijs : "De memoires van Klaas Toxopëus" strijken.

Gezien de geringe deelname, is besloten deze rubriek niet meer zo regelmatig te publiceren.

De puzzle - redacteur.

O P G E L E T ! !

In verband met de belangrijke tariefverhogingen per 1 april jl. bij de posterijen bedragen de incasso-kosten per postgiro-kwitantie nu reeds 50 cents.

Een reden temeer om Uw donatie, respectievelijk donatie/abonnementsgeld uit eigen beweging te gireren of te storten op postrekening 62.67.24 t.n.v.

Nijdamstra - Stichting te Sneek.

De penningmeester.

 - Ruim f. 70,-- aan vrijwillige bijdragen kwamen -
 - reeds binnen voor de aan te schaffen eigen pro -
 - jector. -
 - Als dit zo mag blijven doorgaan, is het feit -
 - spoedig beslist ! -

A D A M "H U R D R I D E R"

door W. Tsj. Vleer.

vervolg blz. 15 (negende jaargang)

Wanneer Adam is uitgekomen op wedstrijden, dan kan het haast niet anders of hij heeft gereden voor mensen die weddenschappen op zijn kunnen hadden afgesloten.

Waling Dijkstra vertelt ons in "Frieslands volksleven" van een hardrijderij in Groningen, waar Adam Ruurds won. Ofschoon elk historisch bewijs voor deze wedkamp ontbreekt, is het heel goed mogelijk dat de strijd zich afgespeeld heeft, zoals Waling deze beschreef. Maar ook dit was - in tegenstelling wat elders geschreven wordt - geen hardrijderij zoals we deze later leren kennen, maar een hardrijderij door een weddenschap.

Hier volgt een woordelijk verslag van deze rijderij:

De namen van onderscheidene vroeger beroemde friesche hardrijders leven nog in de mond des volks voort. Iedere Fries weet iets te vertellen van Adam hardrijder, die in de vorige eeuw leefde. Men verhaalt dat hij 16 ellen in eene seconde aflegde. Is dit waar, dan zullen het oude friesche ellen geweest zijn, ter lengte van 0.668 meter. Men zegt ook dat hij eens in de vaart van zijn rijden een sprong deed over eene opening in het ijs, bij de oude Schouw, ter lengte van 22 voet. Een oude friesche voet is nagenoeg 30 centimeters. En toen iemand hierover zijn verwondering uitsprak zeide Adam droogjes: "Dat is geen boon waard".

In zijnen tijd was er te Groningen een pottenbakkersknecht, die bij zijn stad- en gewestgenoten voor den baas van alle hardrijders werd gehouden. Een heer van Leeuwarden bezocht toen eens in den winter een der herbergen te Groningen, waar hij den pottenbakker aantrof, die genoemde knecht in dienst had. Deze zeide: "De Friezen hebben den naam dat zij het hardst van allen kunnen rijden; maar indien er één Fries is die het van mijn knecht kan winnen, wil ik een goede geldsom verloren hebben." De Friese heer zei hierop: "Ik houd u aan uw woord". Best ! De dag en het uur werden bepaald, waarop een wedstrijd zoude plaats hebben te Groningen op de stadsgracht. Onze Adam werd daarvoor uitgenodigd en verzocht des avonds vòòr den bepaalden dag te Groningen te komen, om des nachts voor den wedloop

te kunnen uitrusten. Het geld, waarom werd gewed, zoude hem ten deel vallen indien hij overwinnaar werd. Adam berichtte wel dat hij zoude komen, maar des avonds toen men hem verwachtte bleef hij weg.

Des anderen morgens tien uur zou de kampstrijd aanvangen, en was de aangewezen kamper met klokslag tien niet aanwezig, dan had de Leeuwarder heer de weddenschap verloren. Het werd half tien en Adam kwam niet. De Groningers dachten reeds, dat hij den strijd niet aandurfde en zich stil zou terughouden. Adams beschermheer maakte zich reeds bezorgd en dacht: "Als hij nu nog komt, zal hij te vermoeid zijn om te winnen." Eindelijk, tegen tien, daar kwam de man op zijn doode gemak aangerezen.

"Mijn goede vriend, wat komt gij laat", zei de heer. "Ja", zei Adam, "ik heb mij vanmorgen wat verslapen". De Groningers stonden er natuurlijk op, dat de wedloop op den bepaalden tijd zoude aanvangen. De pottenbakkersknecht ontdeed zich van zijn bovenkleding. Adam niet, hij was daarvoor te bezweet, zei hij. Maar toen hij den eersten rit verloor, drong zijn heerschappij er op aan dat ook hij zijn kleeren af zoude leggen. Hij verkoos dat niet te doen. De tweede rit won hij, ja, maar eventjes. Een derde rit won hij ook, maar al weer met moeite, althans naar 't scheen. De Groningers moesten erkennen, dat de Fries overwinnaar was. "Maar", zeiden zij, "dat hij sneller kan rijden dan onze man, mag eigenlijk niet gezegd worden". "Nu", zeide Adam, "ik houd niet van grootspraak, maar ik wil jelui nu toch vertellen, dat ik eigenlijk nog niet gereden heb". Nu, dat was pocherij zeide men. "Welnu", hernam hij, "als mijn tegenpartij er lust in heeft, wil ik nog een rit tegen hem doen enkel uit liefhebberij". Dit voorstel werd aangenomen en nu trok ook Adam zijn bovenklederen uit. De twee rijders gingen tegelijk van streek; toen Adam aan het einde der baan kwam, reed hij onmiddellijk terug, en nu ontmoette hij zijn tegenpartij terwijl deze pas het midden der baan had bereikt. "Zie je," voegde hij nu de toeschouwers toe, "nu heb ik eens een beetje mijn best gedaan."

Dat Adam in Groningen reed is niet iets vreemds, want er zijn meer verhalen in omloop waarin Groningen en Adam Hurd-rider met elkaar in verband worden gebracht.

Waling Dijkstra beschrijft ook nog een ander verhaal:

In vroegere tijd stond tusschen Dokkum en Leeuwarden, aan de zuidoostzijde van het vaarwater de Ee, des winters dikwijls veel land onder water. Kwam er dan ijs, dan kon men per schaats van Dokkum nagenoeg recht op Leeuwarden aanrijden, over de Trynwouden en zoo vervolgens.

Over dit ijsveld reden in Adam's tijd eens twee mannen, ieder achter een zwaar beladen slede van Dokkum naar Leeuwarden. Zij werden door een schaatsenrijder ingehaald, die zeide: "Ik kan bij deze felle koude haast niet warm worden, ik wil wel eens een poosje zoo'n slede schuiven, dan kunt gij met je beiden aan de andere gaan". Hier tegen hadden de mannen niets. Maar de onbekende gediensstige schoof zo geweldig aan, dat de twee stevige mannen tezamen achter de slede moeite hadden hem bij te blijven. Al spoedig konden zij dit niet meer; hij snelde hen vooruit en 't duurde niet lang, toen hadden ze hem uit het oog verloren. Zij keken elkander aan en zeiden: "Als dat de duivel niet is dan weten we er niets van. Maar dan is ook de gehele slede met koopwaar naar zijn grootje". Ontmoetten zij een schaatsrijder, dien vroegen ze: "Heb je de duivel ook gezien met eene slede vol goederen als deze?" Maar niemand wist er iets van. Eindelijk te Leeuwarden komende, vonden zij den onbekenden man bij de beladen slede op hen wachten. En nu kwamen zij te weten dat hij Adam hardrijder was.

A n d e r e v e r h a l e n :

Van mijn vader hoorde ik de volgende overleveringen:

Adam reed in de voormiddag naar Groningen en terug. Twee uur heen en twee uur terug om even een boodschap te doen! Een afstand van 140 k.m. Het lijkt wel een beetje te snel en we mogen er gerustwel een uur bij doen. Ook dan nog blijft het een hele prestatie. Het leert ons dat Adam als lange afstandrijder bekendheid heeft genoten.

Adam reed met alle plezier over een wak waar slechts twee duim ijs in lag. Hij had immers zoveel gang, dat het ijs hem niet behoefde te dragen, daar zijn gewicht door de vaart verloren ging. Dit sterke verhaal, dat ook steeds weer naar voren komt, doet vermoeden dat we hier met een kern van waarheid te doen hebben. De mensen moeten ongetwijfeld verbaasd zijn geweest over de durf en successen van Adam op dit gebied.

Adam kon nog meer. Een dam of een brug was voor hem geen bezwaar. Hij sprong er overheen. Deze overlevering is echter te controleren en dan zien we er verkeerd aan te doen om de meeste overleveringen op rekening van de volksfantasie te schrijven. Adam sprong inderdaad over dammen en dijken. Zelfs op een wijze, die de tegenwoordige jeugd tot voorbeeld kan zijn.

Hoe het mogelijk is geweest, dat hij als boer, bezweet in de koestal en buiten werkende in de felle koude, geen stijve ledematen had, doch dat zijn benen even los onder het lijf zaten als van een Zatopeck in deze tijd, is een raadsel. Toch is het een feit, want we komen een ander verhaal tegen dat niet op een overlevering gebaseerd is, maar een tipje van de sluier oplicht omtrent Adams kunnen.

wordt vervolgd.

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING:

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden,
Tel. 05100-22167.

Secretaresse: M.H.Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden.

Penningmeester: C. v.d. Schoot Azn., Leeuwarderweg 63,
Sneek, Tel. 05150 - 3028,

Vice-Voorzitter: W. Tsj. Vleer, "Op Honk", Hardegarijp,
Tel. 05110-435.

Leden: Mevrouw P. Agema-Wynia, Stationsweg 18, Dokkum
Mevrouw H. Nijdam-Smit, Paterswoldseweg 132b,
Groningen.

M.P. Wienia, b/d brug 43, Follega.

POSTREKENING: 626724, t.n.v. de penningmeester der
Nijdamstra-Stichting, Sneek.

ADMINISTRATIE: 2e Beukenlaan 6, Apeldoorn.

REDACTIE: Coornhertstraat 12, Leeuwarden. Tel. 05100-
22167